

**A bíróságoknak a keresetlevél visszautasítása során is a józan észnek megfelelően kell eljárni,
mondta ki a Pécsi Ítéltábla**

A Pécsi Ítéltábla közelmúltban hozott döntése megerősíti azt az alakulóban levő bírói gyakorlatot, ami **végre félreérthetetlenül és nagy határozottsággal foglal állást arról, hogy a keresetlevél tartalmi követelményeinek vizsgálatakor a bíróságoknak figyelembe kell vennie, hogy a polgári peres eljárásnak a preambulumban is deklarált célja a magánjogi jogviták tisztességes eljárás elvén nyugvó rendezése és az anyagi jogok hatékony érvényre juttatása, ennek megfelelően egyetlen eljárásjogi rendelkezés sem lehet öncélú.**

A konkrét ügyben az ügyvéd foglalkozású felperes tárgyi keresetlevelének benyújtását megelőzően sajtóhelyreigazítás iránt indított pert az alperessel szemben, amit jogerősen megnyert, erre a most benyújtott keresetlevelében részletes tényelőadást tett, hivatkozott a jóhírnévhez fűződő személyiségi joga megsértésére, elégtételadást, és sérelemdíj megfizetését kérte. Követelése alátámasztására a személyiségi jogsértéssel és az alkalmazni kért jogkövetkezményekkel összefüggő valamennyi szóba jöhető törvényi rendelkezést precízen megjelölte, okirati bizonyítékokat csatolt, nyilatkozott a pertárgy értékre, a tárgyi költségkedvezményre, a bíróság hatáskörére és illetékességére, csatolta a kifogásolt cikket, az alperes cégkivonatát, a sajtóperben hozott I. és II. fokú ítéletet és költségjegyzéket.

Az I. fokú bíróság felperes keresetlevelét azonban visszautasította, mert álláspontja szerint a Pp. 170. §-ában foglalt tartalmi kellékek közül a (2) bek. d) pontjában előírt, az érvényesíteni kívánt jog, a tényállítás és a kereseti kérelem közötti összefüggés levezetésére vonatkozó jogi érvelés hiányzott, továbbá a felperes nem indokolta a sérelemdíj iránti kérelem általa meghatározott összegszerűségét. Az I. fokon eljáró bíróság ezen kívül hiányosságként jelölte meg azt is, hogy a keresetlevél záró részében a felperes nem tüntette fel a nem természetes személy alperes perbeli jogképességét és a törvényes képviselőként megjelölt személy képviseleti jogát megalapozó tényeket és jogszabályhelyeket.

Az I. fokú ítélettel szemben a felperes által bejelentett fellebbezést a Pécsi Ítéltábla alaposnak találta, ennek során kifejtette, hogy nem ért egyet az I. fokú bírósággal abban a kérdésben, hogy a sérelemdíj iránti igényt, illetve annak összegszerűségét a felperes által teljesítetttnél részletesebb jogi érveléssel kellene a keresetlevélben ellátni. Utalt rá, hogy a felperes **keresetlevele korábbi részeiben előadta az alperesi jogsértést, és utalt az emiatt őt ért hátrányokra, jogi érvelésként felperes felhívta és ismertette a vonatkozó jogszabályhelyeket, ezért sem kétség, sem eltérő jogértelmezés lehetőségét nem hagyta nyitva abban a kérdésben, hogy mely ténybeli és jogi alapon milyen igénnyel lép fel, az általa hivatkozottak a perben hozandó érdemi döntéshez ennél fogva megfelelő alapot szolgáltatnak.** Noha kivételes esetben valóban előfordulhat az az I. fokú bíróság által felvetett lehetőség, hogy a személyiségi jogsértést elszenvedő felet nem éri nemvagyoni sérelem, annak bekövetkezését azonban a törvény alapján mintegy vélelmezni kell, azonban csak a bíróság által figyelembe vehető köztudomású tények, vagy az alperes sikeres ellenbizonyítása adhatnak alapot az eltérő következtetésre. **Az ilyen tartalmú hivatkozásnak az előrevetítése az azzal szembeni érvelés azonban a felperesektől értelemszerűen nem várható el.**

A II. fokú bíróság arra is utalt, hogy amennyiben a keresetlevélben szereplő jogi érvelés esetleg nem teljes, akkor az azonnali visszautasításra ez nem ad alapot, amint erre a Civilisztikai Kollégiumvezetők Országos Értekezlete 2017. július 7-ei állásfoglalása 10. pontjában rámutatott.

Külön is vizsgálta az Ítéltábla, hogy milyen jogkövetkezményt kell tulajdonítani annak, hogy a felperes nem tüntette fel a betéti társaság alperes perbeli jogképességét, valamint a törvényes képviselőjeként megjelölt ügyvezető képviseleti jogát megalapozó jogszabályhelyet. Ezzel összefüggésben utal a jogerős döntés indokolásában a magánjogi jogviták tisztességes eljárás elvén nyugvó rendezés követelményére és arra, hogy **egyetlen eljárásjogi rendelkezés sem lehet öncélú, és amennyiben feltárható a jogszabálynak olyan tartalma, amellyel az adott jogszabályi rendelkezés értelmet nyer, elérheti célját, akkor ezt a jogértelmezést kell követni. Mint minden más jogszabályt, a Pp. rendelkezéseit is az Alaptörvény 28. §-ában foglaltaknak megfelelően kell értelmezni, mindenkor azt**

feltételezve, hogy a jogszabályok a józan észnek, és a közjónak megfelelő erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A döntés indoklása további részében részletesen kitér a Pécsi Ítéltábla arra, hogy mindennek tükrében kellett vizsgálni, hogy a nem természetes személy fél perbeli jogképességét és törvényes képviselője képviseleti jogát megalapozó jogszabályhelyek a keresetlevélnek kivétel nélkül minden esetben elengedhetetlen kellékei-e, különös figyelemmel a perbeli esetre, melyben az alperes cégkivonattal igazolt és név szerint megjelölt ügyvezetője által képviselt betéti társaság. Ennek keretében az Ítéltábla ugyan részletesen kitért rá, hogy a betéti társaság a Ptk. 3:89. § (1) bekezdése és a 3:88. § (1) bekezdése alapján jogi személyiséggel rendelkező gazdasági társaság, a jogi személy pedig a Ptk. 3:1. § (1) bekezdése alapján jogképes, jogai és kötelezettségei lehetnek, és arra is, hogy a jogképességből a Pp. 33. § (1) bekezdése szerint perbeli jogképesség egyenesen következik, de utalt arra is, hogy **mindezek azonban a jognak olyan axiómái, amelyek vitán, kétségen felül állnak, egyértelműségük miatt beható vizsgálatot nem igényelnek, ennek folytán e rendelkezéseket még ítélettel történő befejezés esetén sem kell (utalás szintjén sem) megjeleníteni.** Ha a felperes az alperes betéti társaságot és a képviselőre jogosult ügyvezetőjét megjelöli, akkor a perbeli jogképességet és képviseleti jogot megalapozó jogszabályhelyek feltüntetésének érdemi tartalma lényegében nincsen.

Mindezzel összefüggésben a jogerős döntés utalt arra, hogy a Pp. 170. § (3) bekezdés d) pontjában előírtakat a józan észnek megfelelően, a nyelvtani mellett a rendszertani, illetve teleológiai értelmezés módszereit is alkalmazva úgy kell értelmezni, hogy a nem természetes személy perbeli jogképességét, a törvényes képviselő képviseleti jogát megalapozó jogszabályhelyet csak akkor szükséges feltüntetni, ha azt az adott esetben egyedi vizsgálatot és alkalmazást igénylő jogi norma állapítja meg. Ugyanez irányadó abban a tekintetben is, hogy a betéti társaság képviseletére a Ptk. 3:155. §-a folytán alkalmazandó 3:144. §-a alapján az ügyvezető jogosult.

Minderre figyelemmel a másodfokú bíróság nem talált visszautasításra okot adó hiányosságot a keresetlevél záró részében sem, ezért a fellebbezéssel támadott végzést a Pp. 369. § (1) bekezdés szerinti felülbírálati jogkörében eljárva a Pp. 389. §-a következtében alkalmazandó 383. § (2) bekezdése szerint megváltoztatta, a keresetlevél visszautasítását mellőzte. A döntést a Pécsi Ítéltábla Pkf.VI.25004/2019/4. szám alatt hozta, és az meg fog jelenni a Bíróságok Döntések Tára 2019. évi szeptemberi számában.

Dr. Kovács Kázmér